

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/645/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914204318
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914204318.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: L. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P., Y. XXXX/X, právne zastúpená JUDr. Miroslav Koníček, advokát so sídlom XXX XX P., A. K. X, proti odporkyňi: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX P., Y. XXXX/X, o zaplatenie 60 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 5C/76/2014-51, zo dňa 10. júla 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľky o zaplatenie 60 Eur s príslušenstvom, titulom nevrátenej pôžičky. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dôkazné bremeno v prípade sporu o vrátenie pôžičky zaťažuje veriteľa, ktorý je povinný preukázať, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo, že dlžníkovi predmet pôžičky odovzdal a že dlžník predmet pôžičky riadne a včas nevrátil. Navrhovateľka poukazovala na svoju výpoveď a výpoveď svedkyne M. L., dcéry navrhovateľky, ktorej svedeckú výpoveď hodnotil ako nevierohodnú, a to najmä s ohľadom na príbuzenský vzťah medzi navrhovateľkou a svedkyňou, ktoré sú v postavení matky a dcéry, pričom dcéra vzhľadom na svoj vek a potreby je existenčne závislá od svojej matky. Odporkyňa poprela akékoľvek uzavretie zmluvy o pôžičke, predmetom ktorej malo byť poskytnutie pôžičky vo výške 60 Eur. Z dokazovania vyplynulo, že vzťahy medzi navrhovateľkou a odporkyňou sú dlhodobé (minimálne od roku 2010) vážne narušené. Je preto veľmi málo pravdepodobné, že by napriek takto narušeným vzťahom navrhovateľka poskytla odporkyňi v roku 2012 pôžičku vo výške 60 Eur a to bez akéhokoľvek potvrdenia, prípadne iného písomného prehlásenia. Je nepochopiteľné, že pokiaľ navrhovateľka poskytla v roku 2011 odporkyňi finančnú pôžičku vo výške 1.050 Eur, o tomto spísala čestné vyhlásenie dňa 16.04.2013, prečo navrhovateľka nespísala uvedené prehlásenie aj na pôžičku v sume 60 Eur. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil tým, že aj keď navrhovateľka bola úspešná, táto si trovy konania neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie navrhovateľka. Namietala, že súd sa na pojednávaní 10.07.2014 zaujímal aj o konflikty sporových strán, ktoré s vecou nesúviseli. Odporkyňa svoje tvrdenia nijako nepreukázala a prvostupňový súd v napadnutom rozhodnutí nehodnotil, prečo považoval tvrdenia odporkyne za pravdivé. O tendencii odporkyne klamať a zavádzať nasvedčuje napríklad aj jej tvrdenie v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok 9C/25/2014, kedy sa pokúšala nepravdivo tvrdiť, že nevlasťní žiaden majetok. Napríklad snahy odporkyne vyhnúť sa exekúcii EX 506/2009, pričom o jej námietkach rozhodoval Okresný súd Ružomberok v konaní

9Er/644/2009. Navrhujú vykonať dokazovanie týkajúce sa týchto konaní. Nestotožňuje sa s názorom súdu, že minimálne od roku 2010 došlo k zhoršeniu a narušeniu vzťahov medzi navrhovateľkou a odporkyňou. Príbuzenský vzťah medzi navrhovateľkou a svedkyňou M. L., ktorá je závislá od matky ešte nespôsobuje, že svedkyňa v priamom úmysle klamala pred súdom. Súd riadnym spôsobom a presvedčivo nezdôvodnil, prečo bola svedecká výpoveď svedkyne nevierohodná. Svedkyňa celkom 3-krát odpovedala, že videla, ako navrhovateľka odovzdáva odporkyni peniaze. Zastáva názor, že vzhľadom k veku svedkyne a odstupu doby možno jej svedeckú výpoveď hodnotiť ako dôveryhodnú. Svedkyňa si spomenula na podstatné okolnosti skutkového stavu, o čom aj svedčila. Svedčila nevyhýbavo a priamo a uviedla aj na ktoré okolnosti s odstupom doby si už nespomína. Je rozporuplné odôvodnenie, keď najskôr sa uvádza, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené od roku 2010 a v roku 2011 následne navrhovateľka mala bez písomného potvrdenia poskytnúť odporkyni finančnú pôžičku 1.050,- Eur. Až dňa 16.04.2013 bolo o pôžičke spísané čestné vyhlásenie. Uvedené nasvedčuje tomu, že medzi sporovými stranami v období narušených vzťahov dochádzalo k tomu, že navrhovateľka finančne vypomáhala odporkyni. Navyše čestné vyhlásenie podpísala navrhovateľka a nie odporkyňa. S poukazom na ust. § 118 a § 100 ods. 1 O.s.p. mal prvostupňový súd možnosť uviesť, ako sa mu javí svedecká výpoveď M. L.. Z hľadiska predvídateľnosti súdnych rozhodnutí mala zato, že vykonaným dokazovaním preukázala pravdivosť svojich tvrdení. V tomto kontexte na záver pojednávania už ani nenavrhovala vykonať dôkaz psychologickým posudkom na pravdivosť účastníkov konania resp. svedka. Zastáva názor, že uniesla dôkazné bremeno a preukázala poskytnutie pôžičky 60 Eur v rozsahu, ako sa uvádza v žalobnom návrhu. Z vyššie uvedených dôvodov súd rozhodol nesprávne aj o trovách konania. Zároveň poukázala na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Vzhľadom na uvedené navrhuje doplniť dokazovanie vykonaním znaleckého skúmania s vyhotovením znaleckého posudku na účastníkov konania a svedkyňu M. L. u znalca z odboru psychológie, prípadne navrhuje zopakovať výsluch svedkyne a rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila trovy konania. Odporkyňa sa k odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd Žilina ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie okresného súdu v rozsahu ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

V zmysle ust. § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Charakteristickým znakom zmluvy o pôžičke je, že má reálnu povahu. Na vznik záväzkového vzťahu nestačí uzavretie zmluvy, ale vyžaduje aj reálne odovzdanie veci dlžníkovi. Pre zmluvu o pôžičke nie je predpísaná písomná forma. Samotná pôžička vzniká ať samotným odovzdaním predmetu pôžičky.

Veriteľ, ktorý sa súdnou cestou domáha voči dlžníkovi vrátenia požičaných peňazí, musí v intenciách § 657 Občianskeho zákonníka splniť dôkaznú povinnosť (uniesť dôkazné bremeno) nielen o tom, že uzavrel s dlžníkom v určitej dobe zmluvu o pôžičke peňazí a že peniaze mali byť vrátené v dohodnutej dobe, ale i o tom, že tieto peniaze skutočne požičal (prenechal) dlžníkovi. Ak sú tieto skutočnosti preukázané, potom veriteľ uniesol dôkazné bremeno. V prípade, že veriteľ neunesie bremeno tvrdenia, alebo dôkazné bremeno o existencii pôžičky, musí rozhodnutie súdu vyznieť v jeho neprospech.

V preskúmvanej veci navrhovateľka tvrdí, že požičala odporkyni istinu 60 Eur dva týždne pred Vianocami v roku 2012. Odporkyňa však jednoznačne poprela, či už v písomne podanom odpore proti platobnému rozkazu, alebo na pojednávaní pred súdom vznik uvedenej pôžičky. Poukázala na to, že v prípade, že by bola uvedenú sumu požičala navrhovateľka odporkyni, bola by túto sumu zahrnula do čestného vyhlásenia, ktoré spísala sama navrhovateľka dňa 16.04.2013, teda až po údajnej pôžičke poskytnutej pred Vianocami v roku 2012. Navrhovateľka na preukázanie svojich tvrdení navrhla vypočúť ako svedkyňu svoju dcéru M. L.. Svedkyňa potvrdila, že medzi navrhovateľkou a odporkyňou nie sú dobré vzťahy. Síce uviedla, že má vedomosť o tom, že pred Vianocami roku 2012 odporkyňa si prišla požičať od navrhovateľky sumu 60 Eur, v tom čase ich vzťah bol ešte dobrý. Nevedela sa však už vyjadriť, kde mala navrhovateľka odložené peniaze, toto neriešila. Videla, že navrhovateľka odovzdáva

peniaze odporkyňi, avšak nevedela sa vyjadriť v akých bankovkách. Nevedela sa už však bližšie vyjadriť, či k odovzdaniu peňazí došlo cez pracovný deň, alebo cez víkend. Navrhovateľka s odporkyňou sa mali dohodnúť na vrátení pôžičky z najbližšieho dôchodku. Odporkyňa k odporu proti platobnému rozkazu pripojila fotokópiu čestného prehlásenia, ktoré spísala navrhovateľka dňa 16.04.2013 a v ktorom navrhovateľka uviedla, že dňa 10.04.2011 poskytla odporkyňi finančnú pôžičku vo výške 1.050 Eur na zaplatenie trov súdneho konania v spore sp. zn. 7C/30/2008. Požičané peniaze odporkyňa navrhovateľke vráti podľa jej finančných možností, t.j. keď bude mať vyplatenú exekúciu č. EX 506/2009, t.j. približne v roku 2015.

Vychádzajúc z konštatovaného okresný súd správne vyhodnotil dôkazy vykonané v predmetnej veci a ustálil, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno, že požičala odporkyňi istinu 60 Eur. Dcéra navrhovateľky, ktorá bola vypočutá ako svedkyňa mala v čase svojho výsluchu 16 rokov, preto správne okresný súd pristupoval pri vyhodnotení tohto dôkazu, keď ju vyhodnotil ako nevierohodnú s poukazom na príbuzenský vzťah matky a dcéry a nato, že vzhľadom na svoj vek je existenčne závislá od svojej matky. V tejto súvislosti je potrebné poukázať aj nato, že hoci svedkyňa sa vyjadrila, že videla ako navrhovateľka odporkyňi požičala peniaze, avšak už sa nevedela vyjadriť, kde navrhovateľka mala tieto peniaze odložené a v akých bankovkách boli peniaze odovzdané. Na uvedené je preto potrebné tiež prihliadnuť ako na okolnosť, ktorá spochybňuje výpoveď svedkyne. O tom, že okresný súd správne vyhodnotil skutkový stav veci svedčí aj čestné vyhlásenie spísané navrhovateľkou dňa 16.04.2013, teda po tom, ako malo dôjsť k pôžičke, ktorá je predmetom tohto konania. V uvedenom čestnom prehlásení navrhovateľka uviedla, že požičala odporkyňi dňa 10.04.2011 finančnú pôžičku vo výške 1.050 Eur a je len nelogické, keď spísala čestné prehlásenie o skoršej pôžičke, prečo by nespísala čestné prehlásenie aj o pôžičke, ktorá vznikla v decembri 2012 a podľa tvrdenia navrhovateľky v čase spisovania tohto čestného prehlásenia mala byť uvedená pôžička už splatná (január 2013).

Odvolačná námietka navrhovateľky, že súd mal položiť odporkyňi na pojednávaní navádzajúcu otázku, že existenciu pôžičky popiera je neopodstatnená. Oboznámením sa s písomným odporom proti platobnému rozkazu, so zápisnicou z pojednávania mal odvolací súd zistiť, že odporkyňa popierala existenciu tejto pôžičky aj bez tejto otázky, či už v písomnom odpore, alebo pri výsluchu na pojednávaní ešte pred položením danej otázky zo strany súdu. Vyhodnotením uvedeného odvolací súd konštatuje, že predmetná otázka zo strany súdu bola nadbytočná, keď v spise bolo už niekoľkokrát vyjadrenie odporkyne, že pôžička neexistuje. Taktiež odvolacia námietka, že okresný súd uveril v pravdivosť tvrdenia odporkyne nemá opodstatnenie. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia iba konštatuje, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno o existencii pôžičky.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie vzťahov medzi navrhovateľkou a odporkyňou, keď mal okresný súd ustáliť, že ich vzťahy sú narušené od roku 2010, je potrebné poukázať na to, že skutočne navrhovateľka na pojednávaní pred súdom dňa 10.07.2014 uviedla, že ich vzťahy sa začali zhoršovať približne tri roky naspäť, avšak posledný rok od septembra minulého roku (myslí sa tým september 2013) je to také intenzívne, že navrhovateľka robí problémy. V septembri minulého roku zistila, že na platbách za vodu, plyn a elektriku ju okrádala a vtedy začali problémy. Odporkyňa udávala, že vzťahy medzi ňou a navrhovateľkou boli narušené od času, keď zomrel jej manžel v roku XXXX. Tieto tvrdenia zostali iba v rovine tvrdení tak navrhovateľky ako aj odporkyne a neboli v konaní preukázané žiadnym spôsobom, preto je potrebné prisvedčiť odvolacej námietke navrhovateľky, že uvedené nebolo v konaní preukázané a nejednalo sa o zhodné tvrdenia účastníkov konania. Predmetné okolnosti však nemajú žiaden vplyv na výsledok konania s poukazom už na vyššie uvedené hodnotenie dokazovania.

Účastníci konania boli vo veci riadne súdom poučení v zmysle ust. § 120 ods. 1, 4 O.s.p. a pred vyhlásením uznesenia o skončení dokazovania ani jeden z účastníkov konania nenavrhol doplniť žiadne ďalšie dôkazy. Vzhľadom k tomu, že sa nejedná ani o jeden prípad upravený v ust. § 205a ods. 1 O.s.p. odvolací súd na predmetný návrh na doplnenie dokazovania neprihliadal.

Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujú ust. § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech

nemal. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech odporkyňa, avšak táto si neuplatnila trovy odvolacieho konania, preto jej neboli priznané.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu **n i e** je prípustné odvolanie.